

OTOČKI LIST

GLASILO GRADA OTOKA

ISTITUT
OTOK
OTOK

**ODRŽANE KOMEMORACIJE
U OTOKU I KOMLETINCIMA**

**ODOBREN PROJEKT
„ŽELIM RADITI-ŽELIM POMOĆI“**

**KONFERENCIJA O PROJEKTU „IZGRADNJA
PODUZETNIČKOG INKUBATORA OTOK“**

SADRŽAJ

1. RAZGOVOR S GRADONAČELNIKOM JOSIPOM ŠARIĆEM
2. OBILJEŽENA 26. OBLJETNICA POGIBIJE ZRAKOPLOVACA I BRANITELJA OTOKA
3. KOMEMORACIJOM U KOMLETINCIMA OBILJEŽENA 26. GODIŠNJICA POGIBIJE BRANITELJA I CIVILNIH ŽRTAVA DOMOVINSKOGA RATA
4. OBILJEŽENA OBLJETNICA PROGONSTVA SLAKOVČANA
5. NA VIROVIMA ODMORIŠTE ZA CIKLOTURISTE
6. ODOBREN PROJEKT „ŽELIM RADITI-ŽELIM POMOĆI“
7. ODRŽANA UVODNA KONFERENCIJA O PROJEKTU „IZGRADNJA PODUZETNIČKOG INKUBATORA OTOK“
8. DODATNI SADRŽAJI UZ BICIKLISTIČKU STAZU OD OTOKA DO KOMLETINACA
9. U OTOKU OBILJEŽEN DAN POLICIJE
10. OSJEČKI JESENSKI SAJAM
11. GRAD OTOK I OVE SE GODINE PREDSTAVIO NA SAJMU „DANI MLADOG MASLINOVOG ULJA“ U VODNJANU
12. ODRŽAN MOTIVACIJSKI STRUČNI SKUP O UREĐENJU VRTIČKIH I ŠKOLSKIH VRTOVA
13. PREDSTAVLJEN ZBORNİK RADOVA SA ZNANSTVENOG SKUPA „JOSIP LOVRETIĆ (1865.-1948.), JEDNO STOLJEĆE POSLIJE“
14. PREDSTAVLJENA KNJIGA „TAJNI SVIJET“ DAVIDA LOVRIĆA
15. VINKOVcima POKLONJENA IZLOŽBA „LJEPOTA ŽENE“
16. U OTOČKOJ OSNOVNOJ ŠKOLI OSNOVANA ŠKOLSKA ZADRUGA
17. PRIREDBA „U VELIKOJ SOBI“ ORGANIZIRANA PO PRVI PUT
18. IZLOŽBA „SLOVARICA GRADA OTOKA“ POSTAVLJENA U GRADSKOJ KNJIŽNICI OTOK
19. DAN HRVATSKIH KNJIŽNICA PROSLAVLJEN U VESELOM DRUŠTVU
20. ODRŽANA RADIONICA „4P-PRAVO I PREVENCIJA-PREVENCIJA I PODRŠKA ZA STARIJE I NEMOĆNE“
21. IZLET NA VIROVE I U BOŠNJAKE
22. UMIROVLJENICI POSJETILI VUKOVAR
23. OBILJEŽEN MEĐUNARODNI DAN STARIJIH OSOBA
24. JOSIPA VRANJKOVIĆ PRVA MAGISTRA KIPARSTVA IZ OTOKA I POBJEDNICA NATJEČAJA ERSTE FRAGMENTI
25. ŠRU „STAROVIRAC“ IZ OTOKA POBJEDNIK RIBOLOVNOG NATJECANJA „KUP VODOVODA“
26. AKTIVNOSTI DVD-A OTOK
27. ČOVJEK BEZ ŽENE

OTOČKI LIST

Glasilo Grada Otoka
Trg kralja Tomislava 6/A
32252 Otok / Hrvatska
www.otok.hr
e-mail: otocki.list@gmail.com

Izdavač:
Grad Otok

Za izdavača:
Josip Šarić, gradonačelnik

Glavna urednica:
Marijana Barnjak Jelić, dipl. knjiž., prof.

Suradnici:
Marin Benaković, Ivana Blašković, Marija Bošnjaković, Marija Čolaković, Jasenko Čutuk, Anita Glavaš, Ksenija Huber, Petar Jakovac, Mirko Martinović

Lektura:
Marijana Barnjak Jelić, dipl. knjiž., prof.

Grafičko oblikovanje:
Zebra, Vinkovci

Tisak: Zebra, Vinkovci

OTOČKI LIST JE BESPLATAN
Prilozi se mogu uplatiti na račun br:
HR422402006185300007 (Erste banka)
Glasilo je prijavljeno Vladi RH,
Uredu za odnose s javnošću.
Sva prava pridržana

RAZGOVOR S GRADONAČELNIKOM JOSIPOM ŠARIĆEM

„PRORAČUN GRADA U 2018. BIT ĆE NAJVEĆI U NAŠOJ POVIJESTI I IZNOSIT ĆE 40 MILIJUNA KUNA“

Proračun Grada Otoka u 2018. bit će najveći u povijesti. Što će to donijeti građanima?

Ono što je najvažnije u ovom trenutku, sigurno je znatno povećanje Proračuna s postojećih 15 milijuna kuna u 2017. godini na 40 milijuna kuna u 2018. godini. Povećanje se odnosi na dvije značajne stvari. Prva je povećanje po osnovi izmjena Zakona o financiranju jedinica lokalne samouprave i uprave kroz Fond za izravnavanje. Povećanje će kroz Fond za izravnavanje biti između 7 i 8 milijuna kuna i tu želim istaknuti kako će Grad Otok oko 4 milijuna kuna usmjeriti na izradu i sufinanciranje projektne dokumentacije za buduće projekte, razvoj poljoprivrede s posebnim naglaskom na razvoj obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava, razvoj poduzetništva i obrtništva kako bi se smanjila i stopa nezaposlenosti.

Proračun se povećava i zahvaljujući projektu „Želim raditi - želim pomoći“ koji je odobren u ovoj godini. Kroz taj će se projekt zaposliti 45 teško zapošljivih žena, uz pomoćnicu voditelja projekta i administratora.

U ovoj nam je godini odobren i projekt „Izgradnja Poduzetničkog inkubatora Otok“ koji je započeo s realizacijom. Od kada je ustrojena Općina Otok 1993. godine, odnosno Grad Otok 2006. godine, Proračun je najveći koji smo ikad imali.

U medijima se puno govori o projektu aglomeracije koji će se realizirati u nekoliko općina i gradova naše županije. Što to znači za Otok i Komletince?

Jedan je od najvažnijih infrastrukturnih projekata najavljenih za 2018. godinu projekt aglomeracije, tj. izgradnja kanalizacijske mreže u svim ulicama u Otoku

i Komletincima. Vrijednost je projekta 87 milijuna kuna. Tim će se projektom u potpunosti završiti izgradnja kanalizacijske mreže, što će označiti i početak rada postojećeg pročistača otpadnih voda u punom kapacitetu. Početak gradnje očekuje se tijekom proljeća, a rok je za završetak radova dvije i pol godine.

Građanima je najvažnija obavijest da će sve obitelji imati besplatan priključak na kanalizacijsku mrežu.

Kroz obnovu se postojećih prometnica mijenja izgled našega grada. Koje nam projekte možete najaviti u tom polju?

Tijekom sljedeće godine bit će završena rekonstrukcija prometnice u Ulici kralja Petra Krešimira IV. i Ulici bana Josipa Jelačića, uključujući i kružni tok u središtu grada. Istaknuo

bih i kako je potpisan ugovor i u proljeće počinje realizacija izgradnje prometnice od Otoka do Slakovaca čija je vrijednost 25 milijuna kuna. Na prijedlog Grada Otoka ta je cesta postala državna cesta. Pronašli smo i izvor financiranja pa koristim prigodu da i kroz Otočki list zahvalim državnom tajniku u Ministarstvu financija i našem Otočaninu Željku Tufekčiću koji nam je najviše pomogao oko realizacije tih projekata.

Virovi su naše najveće prirodno bogatstvo. Kada očekujete početak realizacije projekta „Vrata spačvanskog bazena“?

Izgradnja bioekološkog centra kroz projekt „Vrata spačvanskog bazena“ naš je najveći projekt i iznosi 25 milijuna kuna, a očekujemo da će 24 milijuna biti bespovratna sredstva fondova EU, odnosno Ministarstva

regionalnog razvoja. Grad Otok će sudjelovati s 1 milijunom kuna. Taj projekt u prvoj fazi podrazumijeva 14 novih radnih mjesta, a Grad Otok osnovat će trgovačko društvo koje će voditi cijeli projekt. Kroz projekt „Želim raditi - želim pomoći“, Poduzetnički inkubator Otok i Vrata spačvanskog bazena očekujemo otvaranje oko 70 novih radnih mjesta.

Ima li najava za nova ulaganja u Poduzetničku zonu Otok?

U pregovorima smo s dva velika ulagača. Jedan je Austrijanac iz sektora drvne industrije i odmakli smo daleko s pregovorima pa bi na proljeće mogli vidjeti i konkretne poslove. Projekt nam daje veliku nadu jer obuhvaća 110 novih radnih mjesta. Također, u pregovorima smo i s jednim talijanskim ulagačem koji planira zaposliti 150 ljudi. Za-

nimanja ulagača su iskazana, a Grad Otok stoji na raspolaganju pa vjerujemo kako će oba projekta započeti s realizacijom u 2018. godini.

Ono što nam je u ovom trenutku od iznimne važnosti u Poduzetničkoj zoni Otok jest očekivani daljnji razvoj tvrtke Furnir Otok d.o.o., a Grad Otok osigurao je dodatna 4 ha zemljišta za širenje pogona.

Vaša poruka građanima u prigodi nadolazećih blagdana.

Svim svojim sugrađanima želim da im ovo blagdansko vrijeme donese novu nadu, a ja ću se sa svojim suradnicima truditi kako bi nam ostanak i život u ovoj sredini bio što lakši i ljepši.

*Sretan Božić
i nova 2018. godina.*

Razgovarala:
Marijana Barnjak Jelić

OBILJEŽENA 26. OBLJETNICA POGIBIJE ZRAKOP LOVACA I BRANITELJA OTOKA

Komemorativnim je skupom 2. prosinca u Otoku obilježena 26. obljetnica pogibije pilota Marka Živkovića i Mirka Vukušića te padobranaca Ante Plazibata i Rade Grive te branitelja Otoka i civilnih žrtava rata.

Četvorica su zrakoplovaca, pripadnika Prvog samostalnog zrakoplovnog voda iz Osijeka, poginuli na bojnom zadatku u noći između 1. i 2. prosinca ratne '91. na bosutskoj bojišnici, nedaleko od Otoka, kada je njihov zrakoplov pogodila neprijateljska raketa. Ustrojeni na početku Domovinskog rata i poznatiji pod ratnim nadimkom „Crne vrane“, pomoću poljoprivrednih i sportskih zrakoplova dostavljali su pomoć opkoljenim dijelovima Slavonije, ali su i borbeno djelovali rabeći pritom i tzv. bojler-bombe. Jedan takav let četvorica pripadnika voda nisu preživjeli. Oni su prvi hrvatski zrakoplovci poginuli u Domovinskom ratu.

Izaslanik ministra branitelja Stipo Rimac istaknuo kako su ovo dani tuge i ponosa, a svojim riječima i djelima moramo pokazati da čuva-

mo interese svoje države i naroda, ali i čast i dostojanstvo svojih branitelja.

Otočki gradonačelnik Josip Šarić istaknuo je kako 26 godina Grad Otok i Hrvatsko ratno zrakoplovstvo obilježavaju stradanje prvih poginulih pilota i branitelja Otoka, a ovogodišnja je komemoracija u jednom posebnom svijetlu tragičnog događaja na sudu u Haagu, smrti

U spomen na zrakoplovce i branitelje i civile iz Otoka položeni su vijenci i upaljene svijeće podno spomenika na središnjem trgu. Ispred Doma kulture posjetitelji su mogli razgledati Taktičko-tehnički zbor, a u Domu kulture bila je upriličena izložba „Junaci Domovinskog rata“, dok su u umjetničkom dijelu programa sudjelovali članovi Udruge dramskih amatera „Josip Kosor“ i članovi Zbora mladih Gracija. Molitvu na komemoraciji predvodio je župnik prečasni Antun Knežević, a uoči komemoracije služena je sveta misa u župnoj crkvi na kojoj je pjevao Mješoviti župni zbor pod ravnanjem prof. Jana Valenčika.

Marijana Barnjak Jelić

generala Slobodana Praljka. Uz onaj ponos i tugu koji osjećamo svaku godinu na komemoraciji, ovu godinu osjećamo i jedno ljudsko i domoljubno razočaranje s presudom koja se dogodila hrvatskim optuženima u Haagu i naravno ovim tragičnim, ali i herojskim činom generala Praljka, istaknuo je gradonačelnik. Prisutnima se obratio i general-bojnik Josip Štimac, izaslanik predsjednice RH, župan Božo Galić, izaslanik predsjednika Vlade RH i dr. Mladen Karlič, izaslanik predsjednika Hrvatskoga sabora.

KOMEMORACIJOM U KOMLETINCIMA OBILJEŽENA 26. GODIŠNJICA POGIBIJE BRANITELJA I CIVILNIH ŽRTAVA DOMOVINSKOGA RATA

4. prosinca 1991. zaustavljen je naj-silovitiji tenkovski napad JNA i srpskih paravojskih postrojba na bosut-skoj bojišnici u istočnoj Slavoniji te je toga dana kod Komletinaca poginulo 11 hrvatskih branitelja.

U obrani Komletinaca i iz Komletinaca u jesen 1991. poginula su 44 hrvatska branitelja i civila.

Među poginulima su i 22 pripadnika 105. Bjelovarske brigade, zatim pripadnici 109.

Prisutnima se obratio i zamjenik župana naše županije Josip Dabro, ratni zapovjednik 105. Bjelovarske brigade Stjepan Ivanić, u ime 109. Vinkovačke brigade govorio je Jakov Milanović. Izaslanik ministra branitelja bio je njegov pomoćnik Dinko

Vinkovačke brigade, 11. domobranske pukovnije, 3. i 5. gardijske brigade, MUP-a i postrojba HOS-a.

Bjelovarsko-bilogorski župan **Damir Bajs** poručio je kako se žrtva branitelja i civila poginulih u Komletincima nikada ne smije zaboraviti, podsjetivši kako je u obrani Komletinaca sudjelovala 105. Bjelovarska brigada HV-a koja je, kako je naglasio, braneći Komletince i istočnu Slavoniju, branila i Bjelovarsko-bilogorsku županiju.

Tandara, dok je načelnik PU Vukovarsko-srijemske Fabijan Kapular bio izaslanik ministra unutarnjih poslova. Dr. Mladen Karlić, saborski zastupnik, prenio je pozdrave predsjednika Hrvatskoga sabora, dok je izaslanik predsjednice RH bio general-bojnik Josip Štimac.

Cvijeće je položeno i svijeće su zapaljene i na mjestima pogibije hrvatskih branitelja, a u komletinčačkoj crkvi Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije za sve poginule u agresiji na Komletince služena je misa zadušnica.

Marijana Barnjak Jelić

OBILJEŽENA OBLJETNICA PROGONSTVA SLAKOVČANA

Polaganjem vijenaca i svetom Misom obilježena je tužna 26. obljetnica progonstva Slakovčana i stradanja civila i branitelja koje se dogodilo 20. rujna 1991. godine. Brojni su Slakovčani svoj spas tog kobnog dana pronašli u našem gradu pa su i ove godine predstavnici Grada Otoka, uz mještane Slakovaca i predstavnike Općine Stari Jankovci odali počast.

Marijana Barnjak Jelić

ODOBREN PROJEKT „ŽELIM RADITI - ŽELIM POMOĆI“

Gradu Otoku u vrlo kratkom vremenu odobren je još jedan projekt pod nazivom „Želim raditi – želim pomoći“.

Ministarstvo rada i mirovinskog sustava odobrilo je navedeni projekt u okviru otvorenog Poziva za dodjelu EU bespovratnih sredstava „Zaželi-Program zapošljavanja žena“.

Vrijednosti je projekta 6.357.323,31 kn bespovratnih sredstava, a trajat će ukupno 30 mjeseci. Ovaj će vrijedni projekt omogućiti zapošljavanje 45 teško zapošljivih žena iz Otoka i Komletinaca. Novozaposlene će žene pružiti podršku i pomoć u kući za 225 osoba starije dobi te osobama s invaliditetom i bolesnim i nemoćnim osobama iz Otoka i Komletinaca. Ciljanj će se skupini nezaposlenih žena omogućiti i dodatno obrazovanje, odnosno osposobljavanje kako bi se unaprijedile njihove kreativne vještine i znanja, što će rezultirati poboljšanjem kakvoće života i smanjenjem socijalne isključenosti.

Cilj je projekta poboljšati pristup zapošljavanju i tržištu rada ženama pripadnicama ranjivih skupina na području grada Otoka te povećati socijalnu uključenost i kakvoću života starijih osoba u nepovoljnom položaju te osoba s invaliditetom.

Nositelj je projekta Grad Otok, a partneri su na projektu Hrvatski zavod za zapošljavanje - Područni ured Vinkovci, Centar za socijalnu skrb Vinkovci i Udruga “Hrvatska žena” Otok. Projekt je pripremila Otočka razvojna agencija.

U Osijeku je 1. prosinca 2017. godine nakon sjednice Vlade RH upriličeno potpisivanje Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava.

Marija Čolaković

ODRŽANA UVODNA KONFERENCIJA „IZGRADNJA PODUZETNIČKOG INKUBATORA OTOK“

U gradskoj je vijećnici Grada Otoka održana uvodna konferencija EU projekta „Izgradnja poduzetničkog inkubatora Otok“ koji zajednički provode Grad Otok, nositelj projekta, te Otočka razvojna agencija ORA i Poduzetnički inkubator BIOS iz Osijeka.

U sklopu će se projekta „Izgradnja poduzetničkog inkubatora Otok“ u poduzetničkoj zoni

Otok izgraditi moderna građevina površine 1.184,77 metara kvadratnih s ukupno 16 poslovnih prostora namijenjenih poduzetnicima. Svi će prostori u potpunosti biti opremljeni i prilagođeni potrebama poduzetnika. Ukupna je vrijednost projekta 13.567.630, 84 kuna, a sufinancira ga Europska unija iz Europskih fondova za regionalni razvoj, OP-a Konkurentnost i kohezija 2014.-2020., iznosom od 13.551.910,84 kuna. Planirani je završetak svih radova u roku od 24 mjeseca, najam je prostora u prvoj godini poslovanja potpuno besplatan, a nadalje po subencioniranim cijenama kako bi se poduzetnici-početnici postupno prilagodili tržišnim uvjetima poslovanja. Poduzetnici će u novom objektu na raspolaganju imati šest poslovnih prostora za proizvodne djelatnosti, pet uredskih prostora, tri hladne komore i jednu višenamjensku dvoranu.

Grad Otok ovim projektom stvara uvjete za razvoj poduzetništva na

svom području, što je istaknuo i otočki gradonačelnik Josip Šarić. Procjena je da će se kroz Poduzetnički inkubator otvoriti 30 novih radnih mjesta, deset će mladih poduzetnika-početnika započeti sa svojom aktivnošću. U pripremi je i sljedeća faza, a to je izgradnja akceleratora, jedna nadgradnja, odnosno izgradnja velikih gospodarskih prostora u kojima poduzetnici koji će stasati u inkubatoru, kada razviju svoju proizvodnju kroz 3 do 5 godina preselili u te akceleratorne.

Zamjenik župana Josip Dabro istaknuo je kako je to velika stvar za Vukovarsko-srijemsku županiju i ovo je četvrti inkubator koji će pomoći pri zapošljavanju. Prigodnim se riječima na uvodnoj konferenciji nazočnima obratila i Silvija Modrušan iz Ministarstva gospodarstva, poduzetništva i obrta koja je obećala svaki pomoć u provedbi projekta.

Marijana Barnjak Jelić

Na Virovima odmorište za cikloturiste

Na lokaciji srednjovjekovnog nalazišta Virgrad koja će pobuditi zanimanje svih ljubitelja prirodne i kulturne baštine, u samom središtu Virova, niknut će novi sadržaji – odmorište za cikloturiste na biciklističkoj ruti. Projekt pod nazivom “Pedalom u srednji vijek” odobren je od strane Ministarstva turizma a obuhvaća uređenje odmorišta drvenim premošćenjima opkopa, vidikovcem, klupama za odmor, infoedukativnim panoima čime će se stvoriti neobičan, zanimljiv i vizualno atraktivan sadržaj. Projektom uređenja lokacije želi se kulturnu i prirodnu baštinu staviti u

funkciju razvoja turizma i tako stvoriti novu atrakciju koja će privući ne samo cikloturiste, nego i sve ljubitelje prirodne i kulturne baštine.

Svrha projekta je obogaćivanje i razvoj javne cikloturističke infrastrukture i stvaranja nove atrakcijske osnove za razvoj turizma na području Otoka i Bošnjaka, što će doprinijeti samoj konkurentnosti kontinentalnog turizma. Projektom se žele stvoriti nove prateće sadržaje na cikloturističkoj ruti koji će privući cikloturiste i posjetitelje na biciklističku rutu Srijem, što će povećati turističke potencijale ovoga kraja i otvoriti mogućnost

privatnim poduzetnicima i OPG-ima kako bi ponudili svoje proizvode i usluge, smještajni kapacitet te dugoročno pridonijeli stvaranju radnih mjesta. Ukupna je vrijednost projekta 580.000,00 kuna, a odobrena nepovratna sredstva iznose 210.000,00 kuna. Razliku do punog iznosa financirat će partneri na projektu, Grad Otok i općina Bošnjaci.

Ksenija Huber

Dodatni sadržaji uz biciklističku stazu od Otoka do Komletinaca

Biciklistička je staza od Otoka do Komletinaca obogaćena novim vrijednim sadržajima koji će biti korisni svima koji se po njoj voze ili šetaju. Naime, postavljeno je biciklističko stajalište, pametna klupa, biciklistička karta te pumpa za gume.

Marijana Barnjak Jelić

U OTOKU OBILJEŽEN DAN POLICIJE

Policajska uprava Vukovarsko-srijemska ove je godine Dan policije obilježila upravo u Otoku. U župnoj je crkvi održana sveta misa, položeni su vijenci i zapaljene svijeće podno spomenika u središtu grada, održana je izložba policijske opreme i tehnike, a u Domu kulture upriličena je svečana akademija. Načelnik PU Vukovarsko-srijemske Fabijan Kapular istaknuo je kako se kroz takva događanja policajci žele približiti građanima jer je opći

interes dobra suradnja, a represija posljednje što bi trebali primjenjivati. Kapular je istaknuo kako je policija u našoj županiji materijalno i tehnički dobro opremljena.

Otočki je gradonačelnik izrazio zadovoljstvo suradnjom s policijom najavivši kako će Grad Otok uputiti inicijativu da se Policijska postaja Otok preseli u primjereniji prostor.

Marijana Barnjak Jelić

OSJEČKI JESENSKI SAJAM

U svome je uobičajenom terminu, u drugom vikendu listopada, održan 20. Osječki jesenski sajam. Osječki je jesenski sajam tradicionalno mjesto okupljanja gospodarstvenika širokog sadržajnog programa s naglaskom na poljoprivredi. Kao i prošle, tako su i ove godine pod pokroviteljstvom grada Otoka, a u organizaciji Otočke razvojne agencije na sajmu svoje proizvode predstavili i proizvođači iz grada Otoka: OPG Sotinac Otok, OPG Marelijić Otok, Gospodarstvo Ferbežar Otok te Grad Otok i Otočka razvojna agencija.

Zanimljiva je i raznovrsna sajamska priredba i ove godine okupila veliki broj izlagača.

Predstavljanjem se proizvoda na sajmu proizvođačima želi olakšati širenje tržišta te im se pruža prilika za predstavljanje kako građanima, tako i potencijalnim poslovnim partnerima. Sajamska je priredba ujedno i podrška malim sustavima i njihovom opstanku u uvjetima prilagodbe gospodarskim procesima.

Ksenija Huber

Održan motivacijski stručni skup o uređenju vrtićkih i školskih vrtova

U Otoku je u rujnu održan motivacijski stručni skup u organizaciji Hrvatske radiotelevizije, Fonda za zaštitu okoliša, Vukovarsko-srijemske županije i Grada Otoka. HRT već nekoliko godina organizira natječaj u kojem stručno povjerenstvo izabire najljepši vrt vrtića, osnovnih i srednjih škola. Kako bi se potaknule i ustanove iz naše županije, na ovom su skupu bili brojni ravnatelji. Iz naše su županije do sada nagrađene škole iz Iloka, Vođinaca, Gunje, Vinkovaca i Vukovara. Okupljeni su mogli čuti i korisne savjete i preporuke stručnjaka, a predstavljena je i besplatna aplikacija kako napraviti vrt. Na kraju su posjetili i dvorište našega vrtića koje je i ove jeseni bilo neodoljivo lijepo. Program je vodila Karmela Vukov Colić, a za umjetnički su dio programa bili zaduženi učenici iz OŠ Josipa Lovretića, pod vodstvom profesora Jana Valenčika.

Marijana Barnjak Jelić

Grad Otok i ove se godine predstavio na sajmu „Dani mladog maslinovog ulja“ u Vodnjanu

Grad Otok je i ove godine otočkim proizvođačima omogućio besplatno sudjelovanje na izuzetno cijenjenoj enološko-gastronomskoj manifestaciji „Dani mladog maslinovog ulja“ u Vodnjanu. Ova, već tradicionalna, manifestacija okuplja proizvođače vrhunskih

maslinovih ulja, a iz godine u godinu okuplja i sve veći broj proizvođača raznih autohtonih poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda. Uz brojne su proizvođače maslinovog ulja svoje proizvode predstavili i vinari, proizvođači mesnih preradevina, sireva, meda i drugih autohtonih proizvoda iz raznih dijelova Hrvatske te susjednih zemalja.

Ovogodišnji je sajam povećao broj izlagača te je sudjelovalo oko 130 izlagača među kojima su se i ove godine predstavili OPG Tihomir Sotinac i Gospodarstvo Ferbežar. Manifestacija je trajala od 17. do 19. studenoga 2017. godine te ju je kroz tri dana posjetilo preko 20000 posjetitelja. Bila je ovo još jedna izvrsna prilika za predstavljanje proizvoda naših OPG-ova te otvaranje mogućnosti za novu poslovnu suradnju.

Marija Čolaković

„SAJAM KULENA U OTOKU“ NAGRAĐEN MEĐUNARODNOM TURISTIČKOM NAGRADOM

24. međunarodna smotra turizma, filma i krajobraza Interstas, unutar koje se održavaju Međunarodni festival turističkog filma i predstavljaju hrvatskih gradova i mjesta za nagradu Zlatni cvijet Europe, i ove se godine održao u Solinu u od 7. do 10. studenog 2017. godine.

Sudjelovale su brojne zemlje: Australija, Austrija, Belgija, BiH, Brazil, Bugarska, Cipar, Češka, Čile, Danska, Dominikanska Republika, Finska, Francuska, Grčka, Gvatemala, Hong Kong, Hrvatska, Indija, Iran, Irska, Italija, Izrael, Južna Afrika, Kina, Kanada, Libanon, Lihtenštajn, Litva, Mađarska, Makedonija, Malta, Malezija, Maroko, Nepal, Nigerija, Novi Zeland, Njemačka, Nizozemska, Norveška, Poljska, Portugal, Portoriko, Rusija, Samoa, SAD, Senegal, Slovačka, Slovenija, Srbija, Španjolska, Švicarska, Švedska, Tajvan, Tajland, Tunis, Turska,

Ukrajina, Velika Britanija.

Sve tri priredbe imaju međunarodni karakter. INTERSTAS je Međunarodna smotra turizma, filma, krajobraza i Workshop, ITF'CRO je Međunarodni festival turističkog filma, KEA-CRO je Međunarodno natjecanje hrvatskih gradova i mjesta za Međunarodni zlatni cvijet – CiB i "Dr. Lucija Čikeš". Uz protokolarnu svečanost i dodjele međunarodnih certifikata, određena su dva poslovna dana za susrete s ljudima koji donose odluke međunarodnog i hrvatskog turizma, za predstavljanje proizvoda i usluga profesionalcima i građanima te potpisivanje ugovora za sljedeću sezonu. Festival turističkog filma okuplja producente i autore turističkog filma te široki krug sudionika turističke filmske industrije.

Grad Otok je ovogodišnji dobitnik Međunarodne turističke nagrade 2017. godine za manifestaciju Sajam kulena u Otoku. Nagrada je dodijeljena „Za izvrsnost u prezen-

taciji vrhunske kvalitete slavonskog proizvoda“, time i sjajnoj gastro-poveznici Slavonije sa hrvatskim Jadranom te doprinosu ukupnosti razvoja hrvatskog turizma.

Među dobitnicima posebnih priznanja 24. Interstas 2017. bio je i gradonačelnik Grada Otoka Josip Šarić. U ime gradonačelnika nagradu je primio zamjenik gradonačelnika Zvonimir Pućo.

Sve su tri priredbe u funkciji turizma, kulture, ekologije i održivog razvoja, a doprinose poticanju međunarodnih integracijskih procesa suvremenog turizma.

Na ovogodišnjoj su 24. međunarodnoj smotri turizma, filma i krajobraza Interstas Grad Otok predstavljali Tihomir Sotinac i Lidija Ištvan (tvrтка Exotic Pannonia), Ružica Ferbežar (Gospodarstvo Ferbežar), djelatnica Otočke razvojne agencije Melita Meštović, djelatnik Grada Otoka Zlatko Matanović te zamjenik gradonačelnika Zvonimir Pućo.

Marija Čolaković

ODRŽANA JAVNA TRIBINA O PRIJEDLOGU ZAKONA O PRAVIMA HRVATSKIH BRANITELJA

U četvrtak 7. Prosinca u Domu kulture u Otoku održana je javna tribina na kojoj je predstavljen Prijedlog Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskoga rata. Prijedlog Zakona o pravima hrvatskih branitelja predstavili su pomoćnik ministra hrvatskih branitelja Nenad Križić i Miroslav Lončar iz Ministarstva branitelja.

Na ovu su tribinu bili pozvani svi branitelji iz Otoka, Komletinaca i susjednih općina i gradova te pripadnici Hrvatske vojske.

Odaziv je bio iznimno velik.

Predavači su uspoređivali stari i novi zakon, a okupljeni su branitelji

imali priliku dobiti odgovore na svoja pitanja.

Josip Varga

OSNOVAN GRADSKI ZBOR OTOK

U subotu 16. Prosinca u Gradskoj je vijećnici održana Osnivačka skupština Gradskog zbora Otok.

Za predsjednicu je izabrana Marina Beuk, za dopredsjednicu Marija Čepo, tajnik je Mile Matanović, dok je rizničar Marko Novoselac.

Gradski će zbor Otok njegovati klasičnu zbarsku glazbu domaćih i stranih autora. Uz duhovnu će glazbu Gradski zbor Otok s jednakom predanošću izvoditi svjetovne, suvremene skladbe te narodne napjeve u klasičnoj obradi, a nastupat će na svim važnijim gradskim i kulturnim zbivanjima.

Pozivaju se svi odrasli iz Otoka i Komletinaca koji se žele pridružiti, neka to i učine.

Marijana Barnjak Jelić

USPJEŠNO ORGANIZIRAN TREĆI BOŽIĆNI SAJAM U OTOKU

Grad Otok i Otočka razvojna agencija po treći su put organizirali Božićni sajam u Otoku koji je ove godine održan u subotu 16. prosinca. Kako je vrijeme bilo lijepo, ove se godine okupio velik broj naših sugrađana kako bi uživali u predblagdanskome raspoloženju. Sajam je bio izložbeno-prodajnog karaktera, a okupio je 14 izlagača i prodavača svojih rukotvorina. Tradicionalno su se uključile i udruge koje su pružile svoju nesebičnu pomoć. Udruga Hrvatska žena Otok, Zajednica „Živi potocić“, Udruga Pisanac Otok i mnogi drugi. Konjogojci su djeci priuštili ve-

liku radost vozajući ih u zaprežnim kolima, a pomogli su i oko podjele poklone za najmlađe.

Djelatnici Komunalnog poduzeća „Vranjevo“ pobrinuli su se da sve dobro funkcionira, a glazbeno-scenski program i ove je godine bio zanimljiv. Prvi su nastupali učenici prvog razreda Osnovne škole Josipa Lovretića iz Otoka pod vodstvom učiteljice Darije Gongeta, a zatim su učenici nastavnice Lucije Cupić iz 6. b razreda izveli scenski prikaz „Blagdanski miševi“. Učenici iz Osnovne škole Vladimira Nazora iz Komletinaca okupljeni u skupinu „Gagulančići“ došli su svojom

učiteljicom Marijom Čorić i recitali na zavičajnom govoru crtice iz života. Svojim je glazbenim izričajem sve zagrijao i Zbor mladih Gracija, a onda je na pozornicu stigao i glazbenik Ivan Stapić.

Savjet mladih Grada Otoka proteklih se godina dokazao kao vrsni kuhar vina i čaja pa im je ta uloga pripala i ove godine. Grad Otok pobrinuo se da topli napitci budu besplatni za sve posjetitelje.

Program je završen paljenjem treće adventske svijeće koju su upalili članovi Zajednice „Živi potocić“ koja djeluje pri našoj župi.

Marijana Barnjak Jelić

Predstavljen zbornik radova sa Znanstvenog skupa „Josip Lovretić (1865.-1948.), jedno stoljeće poslije“

U gradskoj je vijećnici Grada Otoka 27. listopada predstavljen zbornik radova sa Znanstvenog skupa „Josip Lovretić (1865.-1948.), jedno stoljeće poslije“ koji je održan u studenome 2015. godine povodom 150. obljetnice njegova rođenja.

U organizaciji znanstvenog skupa i izdavanju zbornika sudjelovali su Grad Otok, Institut društvenih znanosti Ivo Pilar-Područni centar Vukovar, Đakovačko-osječka nadbiskupija, Centar za znanstveni rad Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti te Gradski muzej Vin-

kovci. Urednici zbornika su mr. sc. Luka Marijanović, dr. Anica Bilić, dr. Sandra Cvikić, mr. Ljubica Gligorević i dr. Dražen Živić. Uz brojne građane Otoka predstavljanju su nazočili i predstavnici gradske i županijske vlasti. U ime Grada Otoka sve je pozdravio tajnik Mirko Martinović. U ime nadbiskupa dr. Đure Hranića i pozdrave je prenio mr. Luka Marijanović, jedan od urednika.

Predstavljanje je započelo prikazivanjem dokumentarnog filma o Josipu Lovretiću u produkciji Hrvatske radiotelevizije. U filmu o Lovretićevu životu i djelu govore znanstvenici, predstavnici udruga koje svojim radom njeguju djelo Josipa Lovretića (Udruga „Pisanac“ i KUD „Josip Lovretić“) te članovi njegove rodbine (obitelj Štivičević). Kako je cilj Znanstvenog

skupa 2015. Bio proučavanje života i djela vlč. Josipa Lovretića te vrednovanje njegove etnografske i književne ostavštine, ova visoka obljetnica njegova rođenja bila je dobro odabrano vrijeme za ovakvo događanje. Zbornik sadrži jedanaest znanstvenih članaka iz različitih znanstvenih područja: etnologije, antropologije, crkve i književne povijesti, jezikoslovlja, dijalektologije, književne znanosti, demografije i kulturologije. Svaki od urednika predstavio je Zbornik sa svojeg znanstvenog aspekta, a bilo je riječi i o autorima članaka koji nisu mogli nazočiti predstavljanju.

Mons. Marijanović govorio je o članku „Impresije Josipa Lovretića s kanonskog pohoda 1899.-1902. godine“. Analizira Lovretićeve zapise s tog kanonskog pohoda na kojemu je on bio u pratnji biskupa Anđelka Voršaka pri njegovom kanonskom pohodu po župama Đakovačke i Srijemske biskupije.

Anica Bilić osvrnula se na književne i jezične osobine Lovretićeva djela i posebno istaknula jezičnu stranu jer „jezik je ono što čovjek uvijek nosi sa sobom“, istaknula je dr. Bilić. Ljubica Gligorević govorila je o odnosu tradicijskoga, Lovretićeva Otoka i današnjeg Otoka, zahvaćenog modernim i globalizacijskim procesima, dok je Dražen Živić govorio o demografskoj slici

Slavonije, što uključuje i Otok, a to je potkrijepio kraćim odlomkom iz Lovretićeve monografije „Otok“ koja potvrđuje da negativna demografska slika Slavonije nije „od jučer“. Zaključak skupa je da vlč. Josipa Lovretića možemo svrstati u red istaknutih i znamenitih hrvatskih kulturnih djelatnika jer je svojim unaprijedio i trajno zadužio hrvatsku kulturu 20. stoljeća.

Marija Bošnjaković

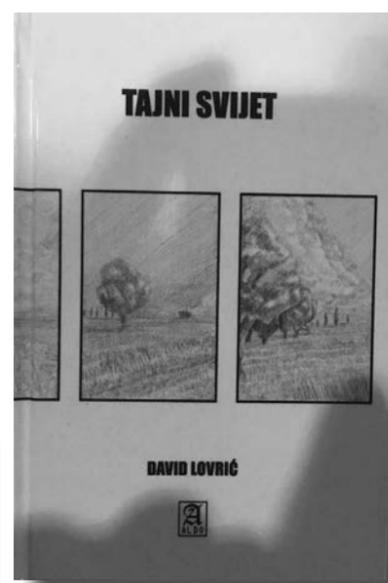

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „TAJNI SVIJET“ DAVIDA LOVRIĆA

U petak 25. kolovoza u školskoj je dvorani u Komletincima predstavljena zbirka pjesama „Tajni svijet“ autora Davida Lovrića.

David Lovrić rođen je 1993. godine. Živi u Komletincima i ovo mu je prva zbirka poezije.

Anita Glavaš

U OTOČKOJ OSNOVNOJ ŠKOLI OSNOVANA ŠKOLSKA ZADRUGA

Udruga „Pisanac“ Otok ove školske godine započela je suradnju s Osnovnom školom Josipa Lovretića Otok u sklopu projekta školske zadruge „Kućar“. Njihove će vrijedne članice kroz niz radionica učiti djecu raditi tri različita tradicijska veza: pisanac, križice i pozlatski vez. Radionica se odvija u sklopu sekcije „Vezilje“ koju vodi profesorica Gordana Kragulj koja je inače i stručni suradnik na projektu.

Ivan Vrbat

VINKOVCIMA IZLOŽBA „LJEPOTA ŽENE“

9. rujna na korzu je u Vinkovcima otvorena izložba „Ljepota žene“ povodom 52. Vinkovačkih jeseni u kojoj su prikazani i radovi umjetnika iz Otoka: Antuna Ferbežara-Tonče i Josipa Božičevića. Uz njih, prikazani su i radovi Ivana Lončara-Žana, Zlatka Kokanovića i Zvonimira Peraka. U programu su sudjelovale i članice Udruge „Vrijedne ruke“ iz Vinkovaca i ŽPS Lira Vinkovci.

Marijana Barnjak Jelić

PRIREDBA „U VELIKOJ SOBI“ ORGANIZIRANA PO PRVI PUT

Udruga „Pisanac“ Otok organizirala je po prvi put glazbeno-scenski prikaz jesensko-zimskog divana pod nazivom „U velikoj sobi“ u Domu kulture u Otoku.

Smotra „U velikoj sobi“ zamišljena je kao interaktivno druženje pjevačkih skupina i tamburaških sastava na sceni. Zapravo prikazuje jedan jesensko-zimski divan koji se događao u velikim sobama. Članovi su udruge htjeli prikazati svoj rad te tako doprinijeti našoj zajednici i kulturnoj sceni. Udruga „Pisanac“ Otok osnovana je 2013. Godine, a svoj je rad započela 2010. Godine. Trenutno broji oko 40 članova, ljubitelja tradicije i izvornog folklor, promicatelja riječi i djela Josipa Lovretića

i čuvara izvornoga otočko ruho i govora. Želja je da i ova priredba postane tradicija u rujnu.

„U velikoj sobi“ ove su godine sudjelovale članice Ženske pjevačke skupine „Radenice“ (Udruga „Pisanac“ Otok), Muška pjevačka skupi-

na „Suvadžije“ (Udruga „Pisanac“ Otok), Ženska pjevačka skupina „Jagode“ (KUD „Slavko Janković“ Rokovci-Andrijaševci) te Ženska pjevačka skupina „Cvelferke“ (KUD „Posavac“ Vrbanja).

Marijana Barnjak Jelić

IZLOŽBA „SLOVARICA GRADA OTOKA“ POSTAVLJENA U GRADSKOJ KNJIŽNICI OTOK

„Slovarica grada Otoka“ naziv je izložbe koja je prigodom Mjeseca knjige postavljena u Gradskoj knjižnici Otok. Projekt je to koji je nastao u sklopu izvan-nastavne aktivnosti učenika trećih razreda Osnovne škole Josipa Lovretića iz Otoka, pod vodstvom učiteljice Jasne Klarić, Anice Novoselec i Martine Spajjić. Učenici su istraživali zavičajne riječi našega grada i kroz crteže ih pretočili u slovaricu. Na taj se način trude sačuvati kulturnu i duhovnu baštinu zavičaja.

Anita Glavaš

DAN HRVATSKIH KNJIŽNICA PROSLAVLJEN U VESELOM DRUŠTVU

Učiteljica Sanja Vukasović i njezin učenici 3. Razreda Osnovne škole Josipa Lovretića iz Otoka vrijedno su se pripremali za posjet Gradskoj knjižnici Otok u sklopu Mjeseca knjige. Knjižničarke su ih oduševljeno primile. Glazbeno-scenski prikaz izveden je u predvorju

knjižnice, a kroz program su se mogle čuti i brojna literarna djela vezana uz knjigu i knjižnicu. Učenici su izradili i prigodne plakate i crteže koji krase prostor knjižnice.

Anita Glavaš

UMIROVLJENICI POSJETILI VUKOVAR

U petak 10. studenog Gradska udruga umirovljenika tradicionalno se uputila u Vukovar.

Umirovljenici su se najprije pomolili i položili vijenac podno spomen-križa na obali Dunava i na taj način odali počast svim poginulima i nestalima u Domovinske ratu. Zatim su se uputili u razgledavanje Gradskog muzeja Vukovar smještenog u predivnom dvorcu Eltz. Posjet Vukovaru završen je ručkom u restoranu Nada. Izlet je organiziran u sklopu projekta Dnevnog boravka za starije.

Marijana Barnjak Jelić

ODRŽANA RADIONICA „4P – PRAVO I PREVENCIJA – PREVENCIJA I PODRŠKA ZA STARIJE I NEMOĆNE“

Udruga za podršku žrtvama i svjedocima u Dnevnom boravku za starije u Otoku organizirala radionicu „4P – pravo i prevencija – prevencija i podrška za starije i nemoćne“.

Radionica je održana 27. rujna, a u uvodnom je dijelu govorio pravnik Miren Špek. O ugovorima o doživotnom i dosmrtnom uzdržavanju te pravnim aspektima ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, praksi i položaju stranke u postupku pred sudom govorila je pravica Melita Bošnjak.

O pravima u sustavu socijalne skrbi od osobitog značaja za osobe starije životne dobi s posebnim osvrtom na izvaninstitucionalnu skrb starijih i nemoćnih govorila je pravica Marjana Skoko. Okupljeni su imali priliku postaviti pitanja, na koja su pravici spremno odgovarali.

Marijana Barnjak Jelić

IZLET NA VIROVE I U BOŠNJAKE

Gradska udruga umirovljenika u sklopu programa Dnevni boravak za starije ove je jeseni organizirala izlet na Virove i u Bošnjake. Umirovljenici su na Virovima obišli novu poučnu šetnicu, dok su u Bošnjacima posjetili Šumarski muzej.

Anita Glavaš

OBILJEŽEN MEĐUNARODNI DAN STARIJIH OSOBA

U Otoku je tradicionalno obilježen Međunarodni dan starijih osoba. Za sve je umirovljenike i korisnike Dnevnog boravka za starije priređen i prigodni program koji su izveli učenici 4. razreda iz otočke osnovne škole, pod vodstvom učiteljice Jasne Klarić, Anice Novoselac i Martine Spajić.

Anita Glavaš

ŠRU „STAROVIRAC“ IZ OTOKA POBJEDNIK RIBOLOVNOG NATJECANJA „KUP VODOVODA“

Na rijeci 'Bosut' u Vinkovcima po kišovitom je vremenu u organizaciji ŠRD „Vodovod“ održano ribolovno natjecanje „Kup Vodovoda“ na kojem je nastupalo 12 ekipa iz Vukovarsko-srijemske županije.

Natjecatelji su ribu lovili četiri sata iz takozvanih boksova i vagala se ukupna težina cijele ekipe, tj. sve na jednu vagu.

Prvo je mjesto osvojila ekipa ŠRU „Starovirac“ iz Otoka (Velimir Draženović, Nedjeljko Čepo, Željko

Ljubić) s ukupnim ulovom od 14.964 grama, drugo je mjesto osvojila ekipa domaćina ŠRD „Vodovod 1“ (Ivo Markić, Boris Križanac, Dalibor Marinković), s ukupnim ulovom 14.843 grama, dok je treće mjesto osvojila ekipa ŠRD „Karas“ Rokovci-Andrijaševci (Mile Valentić, Mirko Ivaniš, Željko Sabadoš), s ukupnim ulovom 13.209 grama.

Marijana Barnjak Jelić

JOSIPA VRANJKOVIĆ PRVA MAGISTRA KIPARSTVA IZ OTOKA I POBJEDNICA NATJEČAJA ERSTE FRAGMENTI

Josipa Vranjković prva je magistra kiparstva iz Otoka. Magistrirala je 2016. godine na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Ovogodišnja je pobjednica Erste fragmenata. Kao mladom umjetniku ova joj je pobjeda značajna jer je priznanje struke, a pobijedila je s radom „Vunenjak 1“.

„Vunenjak 1“ rad je iz ciklusa radova „Vunenjaci“ kojima postavlja pitanja o problematici promišljanja ciljeva vlastitog umjetničkog djelovanja. Umjetnik formom započinje dijalog. Bit umjetničkog stvaranja počiva tako u uspostavljanju odnosa među subjektima. Zato je svako umjetničko djelo poziv na suživot u zajedničkom svijetu kaosa i destrukcije. Ideja prostorne instalacije „Vunenjaci“ jest kritika čovjeka kao socijalnog bića, jedinke koja ima potrebu za pripadanjem svojevrsnom krdu.

Josipa ističe kako je svima jasno da je stanje u Hrvatskoj na području kulture daleko od sjajnog. Što ne znači da nije moguće mijenjati stvari na bolje. Vjeruje u moć pojedinca i zdravog kolektiva. S jasnom vizijom, dobro razrađenim projektima te kombinacijom širenja na svjetsko tržište, stanje bi se moglo pokrenuti na bolje. Njezin je plan nastaviti s obrazovanjem te proširiti djelovanje na svjetsku umjetničku scenu. Nadamo se da će u tome i uspjeti.

Marijana Barnjak Jelić

AKTIVNOSTI DVD-a OTOK

Priredio: Petar Jakovac

ŠUMSKI POŽAR U OTOKU

1. rujna 2017 izvršeno je uzbunjivanje otočkih vatrogasaca zbog požara otvorenog prostora jer je gorjela mlada šuma na lokaciji spačvanskog bazena na mjestu Tikar-bara. Na intervenciju se izašlo sa dva navalna vozila i kombi vozilo, a po dolasku na požarište utvrđeno se da je veliki dio šumskog prostora već u plamenu, razbuktao u fazi i uz jaki se vjetar velikom brzinom širi. Procjenom je voditelja požara Marijana Šokčevića utvrđeno da je potrebna pomoć vatrogasaca i vozila sa područja Vukovarsko-srijemske županije. Po zapovjedi zapovjednika VZZ Zdenka Jukića izvršeno je uzbunjivanje i pomoć susjednih DVD-a iz Vrbanje, Soljana, Strošinaca, Nijemaca, Komletinaca, JVP Vinkovci, JVP Vukovar, a pomogli su i djelatnici Hrvatskih šuma-Šumarije Otok. Na požaru je sudjelovalo 12 vozila sa 100 vatrogasaca i 40 djelatnika Šumarije Otok. Djelatnici PP Otok osiguravali su prilaz na požarište. Voditelj je intervencije podijelio područje po sektorima radi lakše komunikacije i smjernica za gašenje i sprječavanje još veće katastrofe i širenja požara jer je jak vjetar velikom brzinom nosio plamen i širio vatru na veliku nepristupačnu površinu gdje vozila nisu mogla prići. Od 15:30 do 21 sat trajalo je aktivno gašenje, a uz veliki napor svih vatrogasaca uspjelo se spriječiti širenje vatre. Nakon toga je utvrđeno da je velik dio požara ugašen te se odlukom

županijskog zapovjednika i zapovjednika DVD-a Otok jedan dio vatrogasaca i vozila uputio svojim kućama. Vatrogasci koji su ostali pristupili su saniranju i gašenju va-

tre na području gdje se pojavila te su ostali dežurati čitavu noć. Uz veliku požrtvornost i hrabrost svih vatrogasaca gašenje je obavljeno vrlo profesionalno.

OTOČKI VATROGASCI NA DISLOKACIJI BENKOVAC

Nakon dugog su sušnog razdoblja i visokih temperatura uslijedili vrlo ekstremni i veliki požari u Dalmaciji, a posebno u Šibensko-kninskoj županiji.

Zbog velikih je požara zatražena pomoć te su angažirani vatrogasci Vukovarsko-srijemske županije koji su organizirano krenuli prema Benkovcu. Članovi DVD-a Otok uputili su se jednim navalnim vozi-

lom i posadom u kojoj je bio Marijan Šokčević, Tomislav Pavešić, Filip Kekić, Mario Đukić i Igor Ljubić.

Uz otočke su vatrogasce još bili vatrogasci JVP Vinkovci, JVP Vukovar, DVD-a Vrbanja, DVD-a Jarmina, DVD-a Štitar.

Po dolasku su vatrogasci naše županije upućeni na dislokaciju u mjesto Pristeg gdje je vatrena sti-

hija gutala sve pred sobom. Veliku je pomoć u gašenju požara našim vatrogascima pružila potpora iz zraka uz kanadere i airtraktore AT-802. Hrvatski su mediji u svojim izvješćima popratili gašenje požara i prenijeli dramatične snimke borbe sa vatrenom stihijom. Osim vatrene je stihije opasnost vrebala iz minskog polja iz kojeg su odjekivale detonacije, a poznato je kako je u vrijeme Domovinskog rata tu bila prva

crta bojišnice. Vatrogasci su naše županije hrabro i požrtvovano branili gospodarske i stambene zgrade.

U znak zahvalnosti župan Vukovarsko-srijemske županije Božo Galić i zamjenik župana Josip Dabro primili su ih u svom uredu i zahvalili im na velikoj hrabrosti i požrtvornosti u gašenju požara.

VATROGASNA OLIMPIJADA U VILLACHU

U organizaciji Međunarodne zajednice vatrogasnih i spasilačkih službi (CTIF) od 9. do 16. srpnja 2017. godine u austrijskom je gradu Villach održano međunarodno vatrogasno natjecanje odraslih vatrogasaca i mladeži, tzv. Vatrogasna olimpijada.

Uz domaćina iz grada Villacha bila je i Vatrogasna zajednica pokrajine Koruška.

Hrvatsku je vatrogasnu zajednicu predstavljalo 186 članova, a ukupno je na natjecanju sudjelovalo 2 550 vatrogasaca i 550 vatrogasnih sudaca i pratećeg osoblja iz 27 zemalja.

Natjecatelji su bili smješteni u škole i internate u Villachu, a domaćin se potrudio da se svi vatrogasci ugodno osjećaju. Prije otvaranja vatrogasne olimpijade svim je natjecateljima omogućen trening kako bi ekipe ostvarile što bolje rezultate. Na glavnom je trgu u Villachu organizirano predstavljanje zemalja iz kojih natjecatelji dolaze.

Svečano je otvaranje vatrogasne olimpijade održano na nogometnom stadionu Lind uz mimohod i postrojavanje sudionika, a olimpijadu je otvorio predsjednik Austrije Alexander Van der Bellen. Olimpijski je plamen upalio upalio austrijski vatrogasac koji je prilikom

jedne vatrogasne intervencije ostao nepokretan.

Brojne su navijačke skupine iz Hrvatske došle bodriti naše vatrogasce na natjecanju, a „kockice“ su se isticale na prepunim tribinama.

Hrvatska je vatrogasna reprezentacija ostvarila najveći uspjeh do sada s 11 osvojenih zlata, 4 srebra i jedne bronce.

Osim natjecatelja, na vatrogasnoj SU olimpijadi našu zemlju predstavljali i vatrogasni sudci, među njima i otočki vatrogasni I sudac Petar Jakovac. Poziv u vatrogasnu reprezentaciju sudaca Hrvatske bila je izuzetna čast za otočko vatrogasno.

DVD ZAGREB U POSJETI OTOČKIM VATROGASCIMA

30. rujna 2017. godine članovi DVD-a Zagreb na čelu s Krešimir Dumenčićem i suradnicima posjetili su otočke vatrogasce. Razlog je radnog posjeta bila donacija neophodne vatrogasne opreme otočkim

vatrogascima. Suradnja otočkih vatrogasaca i DVD-a Zagreb iznimno je dobra pa je rezultirala i tom vrijednom donacijom u kojoj se našao visokotlačni modul za brzo i učinkovito gašenje požara s malom

količinom uporabe vode. DVD Otok zahvaljuje se Mati Frančeševiću, Javoru Lozaru, Krešimiru Dumenčiću te DVD-u Zagreb i JVP Zagreb na potpori u vatrogasnoj opremi i osposobljavanju.

DRUŽENJE DJECE NA STANU

U dva su susreta najmlađi članovi DVD-a Otok sa svojim voditeljima Marijom Pavešić i Zrinkom Jakovac proveli ugodno druženje na stanu domaćina Zvonka Šokčević-

Bročinog. Osim igre i druženja vrijeme su upotpunili u jahanju konja. Zahvaljujemo se Otočanima, vlasnicima konja koji su izašli u susret da svojim angažmanom uvesele

najmlađe otočke vatrogasce. Posebno hvala Vladi Vranjkoviću, Đuki Perkoviću, Josipu Juriću i Dionezu Ozdanovcu. Djeca su se vozila u starim zaprežnim kolima, što je izazvalo posebno veselje i uzbuđenje.

10. VATROGASNO HODOČAŠĆE U ŠUMANOVCE

U organizaciji VZO Drenovci, DVD-a Bošnjaci, DVD-a Gunja, DVD-a Vrbanja održano je tradicionalno jubilaro 10. vatrogasno hodočašće u marijanskom svetištu Skrovite Gospe Šumanovačke. Misno je slavlje prevodio župnik u Crkvi sv. Leopolda Mandića iz

Osijeka Ivica Rebić, Ivica Živić, upravitelj svetišta i Željko Šimić, župnik iz Drenovaca.

Na hodočašću su bili prisutni vatrogasci iz Otoka, ali i predstavnici iz 21 dobrovoljnog vatrogasnog društva koje su dočekale udruge žena iz Drenovaca, Gunje i Račinovaca

sa domaćim slavonskim specijalitetima. Ovo Gospino svetište u Šumanovcima okupljalište je braće vatrogasaca naše županije, kao i susjedne Brodsko-posavske županije u znak zahvalnosti Gospi za sve što čini za njih.

Čovjek bez žene

Zbog akutne upale slijepoga crijeva ležao je već nekoliko dana profesor tjelesnog Stanislav Stanko Hrnjak na trećem katu kirurškog odjela gradske Opće bolnice. Dovezen pred jutro u subotu, on je (a danas je bila srijeda) i dalje trpio nesnosne bolove. Ni sam nije znao kako mu se sve to dogodilo: uvijek je vodio uredan život, u svemu dosljedan i discipliniran, redovito išao na sve liječničke pretrage koje je od njega zahtijevao posao kojim se bavio, tako da mu nije bilo jasno kako je mogao nastati ovakav previd. To se zacijelo dogodilo između dva liječnička pregleda; u tom razmaku između pola godine, i ne znajući, čvrsto dakle vjerujući da je potpuno zdrav, on je mogao jednostavno umrijeti.

A noć, iza koje je uslijedilo to njegovo jutro muke, bila je sasvim mirna. S prijateljima doktorom Markom i veterinarom Boškom i s još nekim kolegama nastavnici- ma bio je na pjesničkoj večeri u povodu 50 broja seoskog lista „Virovi“, kojega je od prvoga broja uređivao njegov bivši kolega, profesor povijesti u mirovini, gospodin Julijus. Kako je atmosfera bila vrlo dobra, i nakon onog uobičajenog dijela s uvodnim govorima i čitanjem poezije, svi uzvanici prijedoh u veliku dvoranu sjajnog Kulturnog centra koji je tek nedavno otvoren, na domjenak. Tamo već nađoh veterinaru Boška, zajedno s još nekima neljubiteljima poezije, kako uredno, bez ikakve neugode, gutaju male, lijepo složene kanapee i zalijevaju ih hladnim točenim pivom. „A ti si mislio da je on otišao kući“, rekao je Stanislav doktoru Marku koji je samo nemoćno slijegnulo ramenima.

Da, zaista, bila je to lijepa večer, a nije niti dugo ostao. Sjeća se da je kući došao tik pred ponoć, bez nekih velikih ceremonija obavio večernju higijenu i odmah legao spavati. Spavao je vrlo dobro do pred jutro, dok ga, odjednom, nije probudila bol. Ona je bila tako strašna da on jednostavno nije mogao ustati; zgrčen na krevetu jedva je uspio mobitelom nazvati doktora Marka. A on je, odmah kada je došao, dijagnosticirao problem: slijepo crijevo. Pobjojao se da je puknulo pa je zato, zbog opasnosti od sepse, prijatelja ugurao u njegov automo-

bil, alarmirao potom veterinara Boška koji je, začudo, brzo došao, i zajedno s njim (jer doktor, znamo, nije vozio auto) odjurio prema gradu.

Situacija je bila povoljnija nego što su očekivali: slijepo crijevo je samo rupturiralo, dakle napuklo; stvorila se određena upala koju će biti potrebno nivelirati antibioticima i tako pacijenta pripremiti za operaciju. Ipak je doktor Marko koji je bio svjestan da su samo zbog njegovog prisustva izvršili ovako brzu analizu, skočio do ureda primarijusa Raguža, glavnog kirurga na Odjelu, kućnog prijatelja i starog poznanika njegove mame Emilije. Primarijus je čitavu noć bio dežuran i upravo je odlazio kući. Ipak, srdačno je stisnuo ruku mladome kolegi, mirno saslušao njegov zahtjev, obećao da će sutradan, za vrijeme vizite, s naročitom pažnjom pogledati tog gospodina Stanislava, a da ga sada, kako je rekao, ispriča, jer on je umoran i rado bi otišao kući. No, primarijus se zabunio: sutradan je bila nedjelja i on do ponedjeljka nije dolazio. Kada je izašao iz bolnice i sjeo u svoj automobil, zaboravio je primarijus brzo i Stanislava i bolnicu i upalu slijepoga crijeva.

Bila je javna tajna da je primarijus doktor medicine i profesor Dubravko Dudo Raguž, iako je bio oženjen, volio mlade žene. One su mu oduvijek bile inspiracija, a sada, u poznijim godinama, i jedan od razloga njegove vitalnosti. Kupao se on u osmijesima tih svojih mladih pratilica zarad istoga cilja kao i nekada davno ona luda mađarska grofica Bathory u krvi nevinih djevojaka: zarad iluzije vječne mladosti. Otuda i sva ona trpljenja da ostane mladolik i vitak: teretane, solariji, plivanje, tenis, skvoš, birana hrana... Konkurencija je bila prevelika i on je, da i dalje u svojoj šezdesetoj ostane aktivan, morao uložiti puno više od mladića koji samo mora pokazati bicepse i bijele zube. No, on je imao nešto što mladići nisu imali: iskustvo. Osim toga je imao položaj i novac, a kako nije bio pohlepan (nije dakle išao po noćnim klubovima i hotelima), nego je samo birao žene iz okružja u kojemu se kretao, tu je bio u prednosti. Sve te žene bile su zavisne od njega. Ili su to bile sestre,

tajnice ili mlade liječnice kojima je on bio pretpostavljeni. Kako se godinama kretao u istome krugu, o njemu se stvorila slika kao o vještom i pažljivom ljubavniku, čovjeku koji je znao zadovoljiti ženu, uz kojega se žena činila posebnom. Ipak je primarijus, da se pogrešno ne shvati ta njegova naklonost prema mladim suradnicama, bio oprezan. Tu nije smjelo biti prisile. Da, on ih je osvajao, on im je činio plezire, ali nikakve prisile tu nije smjelo biti. Začudo, neke je čak i odbijao jer je u

njima osjetio onaj karijerizam, onu tako groznu želju za probitkom koje se uvijek gnušao.

Na uskom je bolničkom krevetu podignutog uzglavlja, s plavim loknama na jastuku, ležao profesor tjelesnog Stanislav Stanko Hrnjak i mučio se u svojoj muci. Sve one misli koje se prevrću po glavi za trenutnih zatišja od bolova on je već davno prošao. Pregledao ih je kao slike iz albuma i sada su mu bile dosadne. Kako duže nije mogao ostati niti na jednoj od njih (jer bol, ta tupa konstantna bol, ključala mu je mozak), nije ih razvijao u neku opširniju priču koja bi mu zavarala um. Zadovoljio se samo listanjem uspomena od kojih se brzo umorio. Na momente, kada bi bol minula, hvatao bi ga drijemež i on je zatvarao oči i tonuo u kratki san. Za ovih nekoliko dana, ležeći tako na krevetu, najradije je volio oči držati zatvorene. Bol, koje se bojao gore od smrti, činila bi mu se tada manjom. Eto, to on nije razumio. Bol! Nešto i s evolucijskoga stajališta, kako je smatrao, nepotrebno, a što je stvaralo takvu neugodu. I čemu sve to? Da bi se čovjek upozorio da je u opasnosti?! Smiješno! Pa čovjeka gore iscrpi bol nego sama bolest. Htio je nešto o tome pitati mladu liječnicu koja se jutros pojavila u viziti zajedno s primarijusom Ragužem i, možda, izazvati u njoj određenu sućut prema sebi, ali nije to učinio. Vidio je, u onoj svojoj tjelesnoj trpnji, kroz svu tu svoju muku, da između tog čovjeka i te mlade žene postoji nešto. Nije imao snage analizirati taj njihov odnos, ali vidio je da tu postoji nešto. Na pitanja primarijusova, odgovarao je Stanislav teško, kao da izbjegava razgovor s njim. Primarijus mu, objesivši njegovu temperaturnu listu na krevet, rekne nekoliko utješnih riječi i zajedno sa cijelom svojom svitom izađe van.

Stanislav okrene glavu prema prozoru i zagleda se u krovove i balkone okolnih zgrada i u plavo nebo koje se, posuto golemim bijelim oblacima, širilo u daljini. Volio je ovakve vedre i svijetle dane koji su ga oduvijek podsjećali na djetinjstvo. Zanimljivo, kako te jedna takva slika, kao što je lijep i sunčan dan, brzo vrati u vrijeme koje je odavno prošlo i učini ti se da je, eto, još jučer bilo to „djetinjstvo“, u kojemu si bio tako bezbrižan i sretan i nisi imao pojma što znači odrasti. Nije, razumije se, Stanislavu bilo žao što je saznao što znači odrasti, bilo mu je jedino žao što je to pretposljednja stepenica prije smrti, one konačne istine koja ga čeka. A možda, pomislio je gorko, ja sebi dajem previše važnosti, možda je ovo zadnja stepenica moga života, možda nikada i neću ostarjeti? Ta zašto i ostarjeti, a biti sam i bolestan? Nedavno je čitao da će ljudi, uskoro,

živjeti do 150 godina. Sjeća se da je negodovao kada je pročitao taj članak. Što to, naposljetku, znači?! Nije to samo produžiti ljudski život, nego ga treba učiniti kvalitetnim. Naravno, to za sobom povlači mnoga druga pitanja jer će se, ako se to ostvari, čitava organizacija ljudskoga života srušiti. Koliko će onda biti čovjekovo djetinjstvo, njegova mladost, zrela dob i, napose, starost? Kada će se ženiti, kada otići u mirovinu? Toliko puno pitanja, a tako malo koristi!

Besmislice, zaključio je nužno i pogledom po tko zna koji put zaokružio po sobi. Doslovno se grozio te sobe davno oličenih zidova i prljave plahte na kojoj je ležao. Još jučer je zamolio sestru da mu promijeni plahtu, i, eto, dan i noć su prošli, a on se i dalje valja u njoj i gotovo kao svoju fizičku bol osjeća njezinu nečistoću. Maloprije su starčica, krevet do njegovog, odnijeli na dodatne pretrage. Dvije sestre, mlade i nasmijane, svukoše ga bez stida, prebaciše mu preko glave spavaću košulju, umotaše ga u plahtu i položile na kolica. Starčić nije stigao niti jauknuti, samo je uplašeno pogledao Stanislava. Sestre, uopće se ne osvrćući, vodeći i dalje neki svoj razgovor, izguraše kolica s bolesnikom, onako kako pekari guraju kolica s kruhom i nestadoše niz hodnik. Stanislavu se sve to doslovno smučilo i on je umorno zatvorio oči. Držao ih je zatvorenima dugo i uporno.

Nikada on nije bio pesimističan tip; naprotiv, uvijek se radovao životu. Ali sada, kada ga je shrvala ova teška i iznenadna bolest, počeo je često razmišljati o stvarima o kojima nikada nije razmišljao. Jer, kada si zdrav, ne misliš o prolaznosti života i o smrti. Ta, što će ti to?! Život udišeš punim plućima, uzimaš od tog života ono najbolje što ti daje i ne baviš se stvarima koje bi te mogle ometati u tome uživanju. A misao na smrt jest jedna od tih stvari. Ona polako uđe u tvoju svijest i ruje po njoj sve dok je ne rastoči kao crvi gnjilu bačvu. U zdravlju, u snazi, pred izborom stotina mogućnosti – čovjek se opire tomu; u bolesti, kada više nema izbora, čovjek se tomu prepušta. I Stanislav se prepustio tim mislima jer mu je bilo teško i jer je, u toj malodušnosti koja ga je obuzela, mislio da nikada neće ozdraviti. To mu je u glavu ušlo kao fiks-ideja i on ju je obilno hranio svojim strahom. Zaluđu uvjeravanja prijatelja, posebno doktora Marka koji je svakodnevno dolazio k njemu – da je, dakle, to njegovo stanje izlječivo, prolazno, i da će, dapače, sve proteći bez nekih većih posljedica. On je naprotiv bio uvjeren da mu govore laži, da se iza svega toga krije neka neizlječiva bolest, da su njegovi dani jednostavno odbrojani. Doktor Marko je samo

nemoćno širio ruke, dok ga je veterinar u onoj svojoj poznatoj maniri dvaput nazvao „hipohondrom“ i „glupanom“. Uistinu je bilo nemoguće razgovarati s njim o bilo čemu i doktor Marko se čudio da je njegov prijatelj u bolesti takav. Uvijek ga je smatrao apartnim tipom, od odijevanja do stila života, i nikada nije mislio da on može imati i neko drugo lice. Ipak, imao je.

Na hodniku se čuo žamor jer je počelo vrijeme posjeta. Otkada su jutros odnijeli starčica, Stanislav je u sobi bio sam. Priznaje da mu je to godilo. Nikada nije naročito volio samoću, a sada joj se radovao. Kada si bolestan, onda te sve smeta, pa i tuđe disanje. Nastojiš tada pobjeći u sebe, u svoje misli, samo da ne slušaš i ne gledaš ono što te opterećuje. Ne, nipošto mu taj jadni starac nije smetao, samo... Bio mu je dosadan. Neprestano mu je, valjda zbog straha, pričao svoj život, a njemu je bilo dosta i njegove muke. Za vrijeme tih dugih monologa, često je Stanislav šutio i nehotice slušao. I tada bi, zatvorivši oči, vidio u mislima starčica kako jaše konja, ženi se ili ide u rat. On sam nije imao ništa od toga: nikada nije jahao konja, nije se ženio, nije išao u rat. Rat! Tema o kojoj nije volio niti razmišljati. Stidio se svoje uloge u svemu tome jer je, zbog veza koje je imao, izbjegao mobilizaciju i zatim otišao u Njemačku dok se sve to ne završi. Nije, poput toga starca, hrabro pogledao životu u oči, nego je pobjegao. On je bio kukavica, znao je to. Takve misli radale su u njemu samo zlovolju i on ih je brzo micao iz svoje svijesti. A starac je neprekidno pričao o ženi koja ga je čekala kada je kao mladić otišao u vojsku. Žena koja te čeka? Što on, Stanislav, zna o tome? Vrlo malo, jer niti on nikoga nije čekao. Njegove su žene bile lijepe, nasmijane i – prolazne. Filozofija mu je oduvijek bila: Zašto čekati, zašto se vezati? Kad imaš izbora, onda biraš. A on je imao izbora. Izabirao je i ostao sam. Starčiću bi u posjet, da je živa, došla njegova žena. A sve Stanislavove žene, s kojima je ljubovao, bile su žive i nijedna nije došla. Ipak, što se žena tiče, nije bio ogorčen na svoju sudbinu. Odavno je shvatio da se zbog njih ne treba odveć uzrujavati. Konačno, igrao je s onim kartama koje je sam izabrao.

Napokon je otvorio oči i pogledao prema vratima. Malo se nagnuo naprijed jer više nije znao kako bi se namjestio. Nekoliko onih koji su prolazili hodnikom privirilo je u njegovu sobu i on je, na tren, uhvatio njihove radoznale poglede. Zatim je uzdahnuo jer je čuo poznati glas.

Veterinar Boško u bijelom mantilu s papirnatom vrećicom punom voća ušao je bučno k njemu. Vidjevši ga

tako zdravog i odrješitog, Stanislav se samo bljedelo nasmiješi. – Rekao sam da mi to ne donosiš – progovori tako tiho da ga je Boško jedva razumio. – To nisam donio tebi – uzvratil veterinar mrmrlajući – nego sebi. Dok budem sjedio ovdje, ja ću mirno jesti. Jer, brate, otkada si se razbolio, postao si dosadan. – Pa zašto onda dolaziš? – upita Stanislav blago i dalje se smiješeći. – Dolazim jer je to red, jer smo prijatelji. To je moja, ako ćemo pravo, i kršćanska dužnost. Bolesna pohoditi. Da, tako je! – Jao, kršćanina... Ipak, hvala ti, barem si me malo oraspoložio. – Nego što! Samo, da sam ja ovdje, oraspoložio bih se ja na druge načine. – Čuješ li ti sebe što govoriš?! Ja sam bolestan. Bolestan, razumiješ li? Ni do čega mi nije. Možeš li ti to uopće shvatiti? – Mogu, naravno. Sve je to lijepo – odmumlja Boško punih usta, ljušteći već drugu bananu. – Ali i tebi bi to činilo dobro, prije bi ozdravio. Adrenalin, snaga... O tome ti pričam. Ej, kakvu sam sestricu na hodniku vidio! Moj baja iz Maglaja! Čekaj, evo je... Aoj, seko – vikne veterinar mladoj visokoj crnki kose skupljene u rep koja je prolazila hodnikom – nešto bih ti reko. – Molim? – djevojka zastane i nadviri se u sobu. – Trebate nešto? – Trebamo, da – prihvatil Boško. – Vaš broj mobitela. Djevojka se zvonko nasmije. – To ne dajem nepoznatim ljudima. Tako me je mama naučila. – Ali ja nisam nepoznat. Odmah ćemo se upoznati. Božidar doktor... – Sestro Dina – Stanislav se malo pridigne na laktove – ovo je moj prijatelj, veterinar Božidar. Djevojka se opet nasmije, ali sada taj smijeh nije naročito godio Bošku. – Aha – reče napokon – zato nosite bijeli mantil. Pametno. – Mogao bih vas sačekati, otpratiti kući. Živite negdje blizu? – Dobar pokušaj, doktore. Nema potrebe. To već netko radi. Čao! – Ali ja mogu čekati, znate – dovikne Boško za njom. – Ako... Ma baš ti hvala, stari – okrene se Stanislavu. – Baš ti hvala. I drugi put – odgovori mu Stanislav umorno i spusti se na krevet. – I kog si vruga došao u tom mantilu? Izgledaš kao... blesan. Oprosti! – Hej, živni malo! – uze ga tješiti Boško. – Sve će biti dobro. Zašto si tako nestrpljiv? Odmaraj se, razmišljaj o životu, gledaj lijepe sestre, ojačaj. – U pravu si, znam da si u pravu. Samo... Ne mogu. – E pa, onda se muči – odgovori mu veterinar i ustane. – Slušaj, morao bih ići, ionako sam u grad došao poslom. Vidjet ćemo se. Bog, stari! – Ideš? Bog, i hvala ti! Oprosti za ovu pokvarenu šansu. – Ništa zato, već će ona biti moja. Ili neka druga, svejedno. Živio ti meni!

Sestra je Dina, smijući se, otišla u toalet, tamo brzo skinula tamne najlonke (jer već je bilo vruće), skupila ih u klupko i stavila u malu torbicu koju je držala u ruci. U

njoj je bila priručna šminka – olovka, ruž, maskara, kao i svježje, još neraspakirane gaćice. Poravnala je usku suknju u dva poteza i onako golih nogu uputila se do ureda primarijusa Raguža. A tamo se upravo odigravala drama, gotovo jedan mali roman.

Mlada liječnica Tamara (ista ona koja je bila u viziti kod Stanislava) stajala je kod stola skrštenih ruku i oštro fiksirala primarijusa koji je nešto pisao svojim lijepim, starinskim rukopisom. – Uporno me znači ignorirate – reče mu odsječeno. – Ma ne ignoriram vas, samo... Moram ovo završiti. – Pa dajte me barem pogledajte... – Taša, zaboga, dajte mi mira... – Taša? Kakva Taša?! Ja sam Tamara, Tamara Svačić! Ostavite se više familijarnosti, tih glupih nadimaka. Ja sam liječnica, doktorica Tamara Svačić i zahtijevam da se prema meni tako i odnosite. S poštovanjem! – Dobro – on je mirno pogleda i ostavi olovku. – Što hoćete? – Hoću da znam je li ovo kraj? – Tamara, smirite se, vi ste sada u takvom... – Je li ovo kraj? – Jeste – oštro priznade primarijus. – Znači, sve one priče bile su istinite. O vašim avanturama. A ja sam samo – doda rezignirano – htjela da me prihvatite i volite. Recite mi, u čemu sam pogriješila? – Hoćete istinu? – Da. – Bili ste prezahvatljivi. – Kako? Ne razumijem? – O vrlo dobro vi to razumijete, vrlo dobro. Znao sam sam oženjen... – Hvala što me podsjećate na to. – ... i da od drugih žena tražim samo avanturu. Lijepu, diskretnu avanturu. Vi mi to niste dali. Vi se želite vezati, želite ljubav, sve trice i kućine. Meni sve to ne treba, ja sam sve to dobio davno, prije trideset godina. Meni treba provoda, relaksacije, da se rasteretim briga, stresa, muke, a ne da me na poslu dočekuje ista takva žena kakvu imam i kod kuće. – Pa ovo je upravo strašno! Vi otvoreno priznajete da ste preljubnik. Užasno! – Ma što kolutate tim okicama! – plane sada i primarijus. – Ispast ćete svetica, a ja nekakav pokvareni starac. A oboje znamo da nije tako. – Odakle vam pravo da govorite tako o meni?! – Ma hajdete, molim vas! Još jučer sam vas držao u naručju! – Kako se usuđujete vi, vi... – Pustite to – primarijus odjednom prekine svađu – nego idite, vratite se na posao. To je za mene gotova stvar, a mislim da treba biti i za vas. Konačno, mi moramo raditi zajedno. Treba se okrenuti budućnosti. Na vratima se začuje kucanje i u primarijusov ured uđe sestra Dina. – Je li to ta budućnost kojoj ste se vi tako okrenuli? – upita Tamara zlobno i izade van.

Bila je ljuta izjurivši iz sobe da bi mu, u afektu, sigurno bila opalila pljusku, a sada se, prošavši dugi hodnik do svoga ureda, sasvim smirila. Počela je razmišljati ispravno pa joj se cijela ta scena s primarijusom učinila

ishitrenom. Konačno, otkuda joj pravo tuđega čovjeka pozivati na red?! Zar nije i ona, samim ljubakanjem s tim starcem, doprinijela da nepravda koju on nanosi svojoj ženi bude veća? Kako uopće ona, poslije svega, nekome može pogledati u oči i reći što je ispravno a što ne? Znala je da joj se cijeli kolektiv podsmjehuje jer je, kao i neke druge kolegice, upala (i to veoma brzo) u mrežu koju je razapeo stari ženskar doktor Raguž. Ranije je mislila da takvi tipovi postoje samo u američkim komedijama zabune – a sada, kada je i sama bila u jednoj takvoj komediji, shvatila je da su oni stvarni. I opasni. Zamisli! Varati ženu, u jednom ipak tako malom gradu gdje se svi znaju, i to činiti konstantno, godinama, s pretpostavkom da i ona o tome sve zna, otvara mnoga pitanja. Kao prvo, tko je uopće taj čovjek? Ona, za sve to vrijeme, nije doznala tko je on. Tko to njemu sve tolerira, i zašto? Svi znaju što on radi i šute. Možda zato što je on dobar liječnik, veliki genij? I, najposlije, ta njegova žena. Postoji li ona uopće (Tamara je nikada nije vidjela) ili je sve to samo dekor u njegovoj glavi, kulise iza kojih se može sakriti kada hoće dovesti jednu ljubavnicu, a šutnuti drugu? Nije bila sigurna razumije li sve to i želi li uopće sve to razumjeti. Ipak, u jednom je taj mali, smiješni starac (kojemu je ona, bez nekog velikog ustezanja, predala u ruke svoje mlado, jedro žensko tijelo) bio u pravu: to nije ljubav, njemu ne treba ljubav, on ju ne želi. I, da, hvala mu što ju je spasio od sebe!

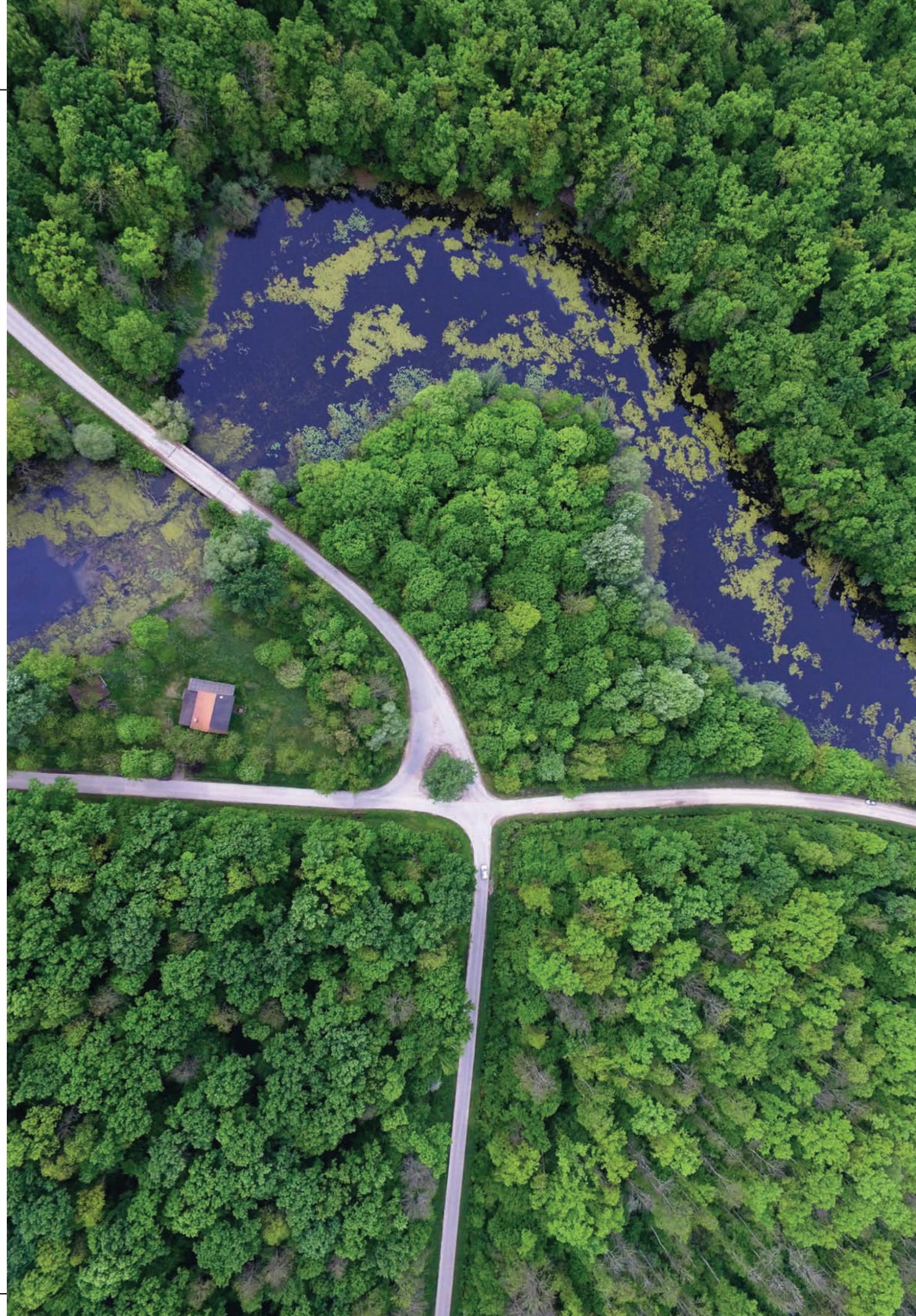
Tako joj je očajnički trebala cigareta da je, ušavši furiozno u ured, na čuđenje instrumentarke, iz ladice stola izvukla paketić cigareta. Izašla je na balkon i mada nije smjela (jer zabranjeno je) pripalila cigaretu i protivno svome običaju povukla duboko dim u sebe ispuštajući ga potom smireno kroz nos.

Dotle je primarijus gledao u lijepe noge sestre Dine koja ih je, sjedeći udobno zavaljena u širokoj kožnoj fotelji, prebacila jednu preko druge. Maloprije, dok je sjedala, na tren je vidio unutrašnju stranu njezinih bedara i bijeli trokut gaćica koji je bljesnuo u njegovim očima kao užareni novčić na suncu. Stao je do nje i pružio joj papir koji je netom parafirao: –Evo, molim vas, odnesite ovo u pisarnicu. Vidio je, kroz ona dva nemarno otkopčana gumba na košulji, da nije nosila grudnjak. Pogledao je u njezinu kosu, zapravo u vrh repa kojega je ona tako čvrsto skupila na zatiljku. – Znaite – reče – nije dobro tako čvrsto stegnuti kosu. Kosa treba da je slobodna, da diše. Bio je tako blizu nje da ju je mirisao, doslovno je gutao miris njezine kose i tijela. To ga je oduvijek fasciniralo, to kako žene mirišu! To je fenomenalno, to

se ni sa čim ne može usporediti. U jednom takvom kemijskom procesu, sadržana je sva historija naše muške patnje. Ona ga pogleda i uspravi se u fotelji. – Mislite ovako slobodna? – upita ga i jednom elegantnom kretanjem, jednim potezom ruke kojega on niti matematički ne bi mogao dešifrirati, raspusti kosu. Ustala je i bacivši glavu malo unazad, zatresla tom svojom veličanstvenom grivom. On je, jer je bio niži, gledao u nju živim pogledom punim divljenja. Približila mu se i on ju je refleksivno uhvatio za ruku. Znao je da sada tu više nema što: ona ga je pustila blizu sebe, dopustila mu je da je dodirne. Drugu ruku stavio joj je na struk jer ju je htio privući sebi i poljubiti. (Ništa spektakularno, samo ovlaš u usta. Za početak.) Međutim mu se na stolu javio interfon: – Oprostite, profesore, za desetak minuta imate operaciju. Sala 2. Hvala. Oni se razdvojiše uz smiješak, kao dvoje posramljenih tinejdžera. Profesor se uz jedno „hm, hm“ uputi do svoga stola, a ona, ponovo skupivši kosu, držeći u ruci torbicu i papir koji joj je dao, pogledavši ga blago, tiho i nasmiješeno izađe van.

Kada su pred podne dovezli starčića natrag živnuo je i Stanislav. Obradovao mu se kao starome prijatelju, mada to nije rekao niti jednom suvišnom riječju. Njegova je komunikacija i dalje bila ista: suzdržana i puna poštovanja. Ali se u pogledu Stanislavovom osjetila blagost – znak da je nekoga prihvatio kao svojega. Starčić se, naravno, ponašao suprotno: bio je pun novih doživljaja koje je morao nekome ispričovijedati. Usto, sestre koje su ga jutros odgurale nisu bile iste. Sada su to bile dvije žene srednje dobi, uljudne i srdačno nasmijane. Odmah su Stanislavu skinuli vrećicu s infuzijom kako bi mogao otići na WC, kao i promijenile prljavu posteljinu. Došavši nazad nakon dvadesetak minuta, on je legao u čistu postelju. Kako je to lijepo za promjenu: leći u čistu postelju! Nakratko se osjetio kao kod kuće. Ponovo su ga spojili na vrećicu koje je sadržaj počeo mirno kapati. Sestra mu je, popravljajući jastuk rekla neka se pokuša do ručka malo odmoriti. To je tako blago djelovalo na Stanislava da je on odmah zatvorio oči. I bol kao da je nestala, i misao na smrt izvjetrila je negdje u maglama uma; sve je nestalo, rastopilo se pred ljubavlju i pokazanom ljudskošću. Čuo je još samo starčića koji se radovao jer će mu, poslije podne, u posjet doći sin, snaha i unuci. „Da, bit će bolje“, pomislio je Stanislav, „mora biti bolje.“ I zaspao gotovo zadovoljno.

Marin Benaković

ČESTIT BOŽIĆ

!

SRETNNA NOVA

GODINA